

Spieszmy się kochać ludzi – tak szybko odchodzą

Tym cytatem z wiersza niedawno zmarłego ks. Jana Twardowskiego chciałabym rozpocząć relację ze spotkania z prof. dr. hab. Jackiem Łuczakiem, kierownikiem Katedry i Kliniki Medycyny Paliatywnej Akademii Medycznej w Poznaniu. Było to czwarte spotkanie profesora z pracownikami służby zdrowia, poświęcone opiece paliatywnej. Moje osobiste zainteresowanie problemem zaczęło się 25 lat temu, gdy w Krakowie w 1981 r. zarejestrowano Towarzystwo Przyjaciół Chorych *Hospicjum św. Łazarza*. Przeczytałam o tym fakcie w *Przekroju*.

Jak inne to były czasy i odmienny stosunek do spraw godnego umierania, może np. świadczyć fakt tak niewielkiej świadomości społecznej i manipulowania emocjami masowymi, iż w pewnym okresie, gdy starano się o lokalizację obiektu w Nowej Hucie, do władz miasta Krakowa zgłaszały się obywatelskie komitety, sprzeciwiające się wybudowaniu w pobliżu osiedli mieszkaniowych *jakiejś umieralni*. Władze PRL-u nie mogły przecież pozwolić, aby w sercu Nowej Huty powstawało coś takiego, w dodatku pod patronatem Kościoła katolickiego! Młodym pewnie trudno to dziś zrozumieć, ale tak naprawdę było...

Podczas spotkania mogliśmy się zapoznać z organizacją opieki hospicyjnej w Poznaniu, dowiedzieć się o poszczególnych formach pomocy dla chorych i ich rodzin, także po odejściu bliskiej osoby, o darczyńcach i o działalności hospicjum poznańskiego. W Poznaniu istnieją następujące poradnie: Leczenia Obrzęku Limfatycznego, Leczenia Bólu Przewlekłego, Medycyny Paliatywnej z Hospicjum Domywnym oraz Ośrodek Opieki Diennej, Oddział Opieki Paliatywnej z hotelem dla dzieci i młodzieży.

Jak sama nazwa wskazuje (*hospes* – gość i *palim* – płaszcz), pomoc dla umierających na choroby nowotworowe to nie tylko walka z bólem. To także praca opiekuńcza, psychologiczna, duszpasterska, a przede wszystkim wyciszenie, może szczególnie pracowników służby zdrowia, na ogromną potrzebę bycia blisko osoby, która odchodzi, na potrzebę wysłuchania jej. O tym właśnie mówił profesor. Wspominał o początkach europejskiego ruchu hospicyjnego w Anglii, mówił o umiejscowieniu opieki paliatywnej w dokumentach Unii Europejskiej. Wspominał także swój pobyt w Mołdawii, w Kiszyniowie, skąd na szkolenie do Poznania przyjechały 3 lekarki.

Choroba nowotworowa często odziera pacjenta z ludzkiej godności, zmienia straszliwie jego wygląd. Rodziny nie mogą z tym sobie poradzić i nawet jeśli do końca otaczają chorego opieką w domu, to boją się prawdy o tym, że na pewno odejdzie. Boją się być przy nim w tym momencie. Proszą lekarza o zabranie na ten czas do szpitala, może do hospicjum... Tak jesteśmy psychicznie skonstrowani, że narodziny wita się radośnie, owacyjnie i głośno, a odchodzenie jest wciąż *tematem tabu*.

O tym mówił profesor, nie wartościując takich zachowań. Opisywał też poszczególne przypadki, gdy choroba nakłada na zachowanie pacjenta i rodziny rozmaite maski: wypierania choroby ze świadomości, nadziei wbrew nadziei, okresowej, cudownej wręcz poprawy stanu zdrowia. Na koniec spotkania przedstawicielka firmy farmaceutycznej przedstawiła kilka leków stosowanych w ostatnim etapie choroby nowotworowej. ■

JADWIGA BOROWIEC

II WIELKOPOLSKA KONFERENCJA DIABETOLOGICZNA

**Powikłania cukrzycy jako problem interdyscyplinarny
Poznań, 20–21.10.2006 r.**

Temat konferencji:

Proces zapalny, stres oksydacyjny i dysfunkcja śródbłonna w cukrzycy

ORGANIZATORZY KONFERENCJI

1. Oddział Wielkopolski Polskiego Towarzystwa Diabetologicznego
2. Klinika Chorób Wewnętrznych i Diabetologii Akademii Medycznej w Poznaniu
3. Klinika Endokrynologii i Diabetologii Wieku Rozwojowego Akademii Medycznej w Poznaniu
4. Klinika Płodności i Chorób Kobiety Akademii Medycznej w Poznaniu

MIEJSCE OBRAD

Hotel Trawiński
ul. Żniwna 2
61-663 Poznań

Termin nadsyłania zgłoszeń: 30 czerwca 2006 r.

Zgłoszenia prosimy nadsyłać na adres e-mail: ewaoz@post.pl

Szczegółowe informacje dostępne na stronie internetowej: www.gpsk.am.poznan.pl/wkd